

„Velká výměna“ je pro levičáky „konspirační teorií“ - pokud se jí ovšem sami nechlubí

Autor: Jan Procházka

- tři scénáře o kolonizované Evropě

Popustíme uzdu své fantazie a podíváme se ve světle nedávných událostí v Británii na Českou republiku za několik desetiletí. Nebudeme přitom události v Británii (nebo minulý rok v Marseille, předminulý rok v Detroitu atd.) přeceňovat. K tomu, aby se etnické a rasové násilí zvrhlo v jakousi „občanskou válku“ je daleko, ačkoliv myslím, že se tohoto scénáře ještě dožijeme. Budeme přitom doufat, že nás za podobné úvahy nenechá lidový komisař pro strategickou komunikaci pozatýkat, ale snad ne - nejsme žádné velké ryby s vysokou čteností, jen malinkaté bezvýznamné **svině**.

K podobným výbuchům dochází na vyspělém rozvinutém Západě každých pár let. Podle mediální lupy by se zdálo, že hoří už celá Británie, nicméně třeba na venkově na jihu Anglie byl klid. V takovém zapadákově jako Bavorský les nebo Vogézy se nic neděje a města jsou jen body v krajině. Nicméně body klíčové, lidnaté, kde se nakonec uzavírají politická rozhodnutí a koncentruje moc. O **latinskoamerickém scénáři** pro Evropu jsme již referovali. Teď se zkusme podívat na scénáře temnější a násilnější.

Migranti, pretoriáni finanční oligarchie

Prý již roku 2015 **přišel** Martin Konvička s teorií, že muslimské bojůvky budou cosi jako pretoriánská garda nové aristokracie. Historické analogie by byly: Císař Fridrich II., tolik ctěný německou tradiční pravicí, si vydržoval muslimské jednotky, které pro něho vybíraly daně. Polská šlechta během okupace kozácké Ukrajiny delegovala vybírání daní „na úrok“ na Židy (během povstání **Bohdana Chmelnického** se kozáci raději spojili s Tatary a vyvraždili v odplatě prý okolo sto tisíc Židů). Podobně i osmanský sultán delegoval vybírání daní „na úrok“ od vlastního obyvatelstva na Armény s najatými vymahači z řad Albánců, Čerkesů nebo černých muslimů (následný **masakr Arménů** v Osmanské říši také jaksí nepřišel z ničeho nic, ale zadělávalo se na něj dosti dlouho).

Nebo že by nová aristokracie a její obslužná kasta z neziskovek a nadnárodních korporací nějak „prokoukla“ a postavila se za národní stát? Vyloučeno! Historie ukazuje, že finanční oligarchie se tisíckrát radši spojí s kýmkoliv (třeba s muslimy nebo nejnověji s azováky), než aby musela polevit v nevolnictví. Až tady nebude k žití, budou mít naše elitky dávno připravené vily a vilky ve střežených, uzavřených čtvrtích - tyto **gated communities** přece na Západě a v jeho bývalých i stávajících koloniích báječně fungují už desítky let, tak oč jde?

Scénář č. 1 - Evropa jako „nové Haiti“

Dejme tomu, že se násilí bude stupňovat, až se vše zlomí v okamžiku, kdy migranti důsledně přečíslnou bílé obyvatelstvo tak, že budou mít naprostou převahu včetně politických pozic. Co se může stát dál? Bílá střední třída se prostě bude intuitivně sestěhovávat do „lepších čtvrtí“. Takové Peru nebo Brazílie fungují v režimu rozsáhlých no-go zón ovládaných gangy už padesát let a nezdá se, že by to nějak překáželo dlouhodobému fungování státu. Rozdíl tady ale je ten, že v Evropě má imigrace i náboženský rozměr a už dnes jsou pákistánští muslimové starosty a primátory. Možná, že bílé obyvatelstvo měst bude v nějakých pogromech **zmasakrováno**, jako byli zmasakrováni roku 1804 bílí Francouzi na Haiti. 1] Nás Čechy může čekat s odstupem let totéž, jakkoliv jsme to byli v minulosti právě my, kdo byl předmětem obchodu s otroky, ať už ze strany středověkých překupníků, či později Turků (lze vzpomenout etymologii výrazů *slave*, *Sklawe*, *schiaivo*, *esclavo* apod). 2] To, co bude pak, nám může být už jedno, ale kulturní a politický vývoj na Haiti od roku 1804 do současnosti jde příkladem.

Co může čekat maloměstské či venkovské obyvatelstvo poté, až se ve městech situace přelomí a migranti vyhlásí nějaké „barbarské království“ či **chalífát**? Na delší straně páky v tu dobu bude armáda - dokážou se lidé nejméně v hodnosti plukovníků organizovaně vzepřít politickému vedení, nebo se podvolí a potáhnou společně s **bašibozuky** z East Endu nebo **Neuköllnu** pacifikovat venkov? Těžko říci. Asi dost záleží na tom, jak vysoké budou jejich platy. Ale třeba někoho v Británii nebo Německu napadne s postupující infantilizací a feminizací nastupující generace provést v Bundeswehru obměnu kádrů a nasadit do armády Syřany a Afghánce, dejme tomu výměnou za občanství za pět odsloužených let.

Noví primátoři a policejní prezidenti „s migračním pozadím“ možná z ekonomických příčin nebudou stát o to podstatnou část obyvatelstva obývajících periferie nějak hromadně zmasakrovat. Možná. Dost záleží na tom, kdo se kde dostane k moci. Pokud to budou

radikální wahhábističtí kazatelé, je myslitelné, že rozpoutají genocidu a postřílejí tady tisíce lidí stejně jako v Iráku a Sýrii roku 2014.

Scénář č. 2 - „Balkanizace“

Je velmi pravděpodobné, že migranti v Evropě se po zúctování s původním obyvatelstvem nebudou schopni nějakým rozumným způsobem zorganizovat. Evropa bude vypadat jako druhý Balkán, Libanon nebo Irák. Islám není monolit – Indonésané chodí do indonéské mešity, Maročané do marocké... Pravděpodobně se do Evropy přenesou všechny regionální náboženské, kulturní, etnické konflikty. Budou tady válčit mezi sebou gangy Turků s Kurdy, k tomu turečtí alávité, severoafrická ahmadíja, Čečenci a gangy z bývalého SSSR atd., nejsilnější budou nejspíš Arabové a konvertité vyznávající wahhábismus, kteří budou zdaleka nejlépe financovaní, protože za nimi stojí ropná pole. Rozhodující vliv budou mít skupiny, které ovládnou armádu a policii.

Scénář č. 3 - „nová Osmanská říše“ či „druhý Pákistán“

Pokud Evropu převezmou nějakí umírnění migranti (dejme tomu Turci či Pákistánci), můžeme očekávat, že nad námi zavedou podobný způsob nadvlády, jako byla nadvláda nad křesťany na Balkáně z dob Osmanské říše, kde se až na nějaké výjimečné excesy (jako například masakr pravoslavného obyvatelstva na Krétě) plošné genocidy až do nástupu mladoturků na konci 19. století běžně neděly. (Mladoturci byli ovšem ideově ovlivněni německým nacionalismem.) Vyjděme z toho, jak to fungovalo tehdy – proč by bělochy na venkově masakrovali, když obdělávají půdu a zásobují města potravinami a mohli by je zatížit pořádnými **daněmi pro nevěřící**? Občas na nás pošlou **mameluky** či bašibozuky, kteří nás podusí a **poznásilňují** nám manželky a dcery, mohou nás šikanovat třeba povinnostmi dodávat jinochy do janičářských pluků a dcery do harémů. (V předrevoluční Buchaře prý chodily po venkově obávané babice s tajnou policií v patách, které vybíraly hezká dvanáctiletá děvčata do emírova harému.) Pro ty, kteří jsou přizpůsobiví, budou i lepší zaměstnání. Jak známo, některými funkcemi ve státní správě, které nebyly slučitelné s islámským právem, sultán tradičně pověřoval Armény. A protože etnické konflikty mezi křesťany nevymizely ani pod osmanskou okupací (Bulhaři a Řekové proti sobě intrikovali snad ještě intenzivněji a patriarchové se vzájemně udávali tureckým úřadům), bylo možné křesťany neomezeně korumpovat a vydírat prostřednictvím národnostní nesnášenlivosti. Možná také nebudeme smět používat automobily, abychom jim nikam neujeli, až uspořádají nájezd, jako kdysi pravoslavní na Balkáně nesměli jezdit na koni, pouze na oslu v sedě bokem. (Green Deal k tomuto scénáři obecně směřuje.) Takhle může přežívat bílá periferie na Západě klidně ještě dalších 200–300 let, i když to zajisté již nebude ani někdejší patriarchální rolnický venkov.

Kdo by si náhodou dělal iluze o tom, že muslimská nadvláda aspoň zavede „tradiční rodinu“ nebo rozdrťí dealery drog a LGBT propagandu ve veřejném prostoru, nechť si vzpomene na **praktiky tureckých dervišů** či všelijaké **podivné afghánské obyčeje**. Proti tomu, co budou provádět noví emírové zkouření hašišem s bílými chlapečky, je současná LGBT propaganda úplná sranda. Vzorní katolíci, kteří by měli potřebu idealizovat si „tradiční rodinu“

19. století, nechť otevřou kterýkoliv venkovský román té doby (třeba rovnou mého milovaného Karla Klostermanna, začít můžeme drsnou povídkou *Bába*). V této souvislosti musíme minulému režimu realisticky přičíst k dobru, že to, co vidí tradiční katolíci jako ten správný a tradiční rodinný model, se vlastně prakticky utvořilo teprve na konci 60. let díky zvýšení životní úrovně obyvatelstva, kdy koneckonců i provozování těch teplajznických praktik bylo trestné, ačkoliv v praxi se to nepostihovalo.

Profesor **Budil** trefně **poznámenal**, že nám hrozí návrat před osvícenství a francouzskou revoluci. Situace možná může být ještě horší; v některých aspektech nás možná čeká návrat před bitvu u Vídně – jistě, byli jsme naivní. Kdo mohl před rokem 1989 tušit, že nás čeká pád na úroveň rozvojovky a naše vnoučata budou muset ze strachu o život emigrovat někam ... kam vlastně? Anebo žít jako kdysi Bulhaři pod tureckou okupací? **Čas násilí** – vřele doporučujeme!

Jak asi takovéto vyhlídky dnes nesou ti, kdo se narodili v silném, průmyslově rozvinutém Československu, kde panoval sociální smír (bezplatné školství, zdravotnictví, práce pro všechny, byty na přiděli!), kdy jsme měli vynikající zpravodajskou službu, početnou armádu, obávaný Sovětský svaz za zády, kdy Československo mělo ve světě zvuk, přinejmenším v tom třetím, a západáci, kteří nám dnes dělají šéfy, se tu mimo hotelové bary báli pomalu jako dnes pracháči na zájezdu v Severní Koreji.

Pozn.

1] Na Haiti drželo pět tisíc bílých Francouzů na plantážích s cukrovou třtinou více než pět set tisíc černochů. Ale byla to přeci jen nesouměřitelná situace. Mé přirovnání není myšleno jako obhajoba otroctví. I když ani tato problematika vůbec není černobílá, upozorním zde pouze na jeden pravicí opomíjený aspekt – levicový francouzský autor Robert Merle v knize **Útok na kasárna** věnuje první kapitoly problematice rušení otroctví na Kubě, za kterou lobovali u Španělska kubánští oligarchové a plantážníci z ekonomických příčin po dlouhou dobu. Bylo pro ně výhodnější otroctví zrušit, protože černé otroky museli po celý rok živit i s rodinami, poskytovat jim přístřeší a základní péči, a to i tehdy, když byl klid zemědělských prací. Po zrušení otroctví se krajinou toulaly tlupy nezaměstnaných zubožených černochů s rodinami, které plantážníci zaměstnali za pár šupů, co jim sotva stačily na obživu, pouze v sezóně, když se třtina sázela a sklízela. V mezidobí odcházeli propuštění otroci do měst pracovat v amerických fabrikách, kde se ocitli v podmínkách pomalu horších než otroctví samotné.

K tomu srv. Ezra Pound, *Přítomen!* (Praha: Délský potápěč, 2024), str. 38 a 105, „heslo Hazzard Circular“!

2] „Všichni kleštění Slované světa jsou španělský artikl vývozní, neboť tam je kleští kupci židovští,“ uvádí Ibn Hauqual v 10. stol. Arabský výraz „eunuch“ je přímo odvozen od etnického kořene „Sakhab“ (Slovan); katalánské slovo „esclavó“ (vykastrovaný kozel) a španělský termín „eslabón“ (článek řetězu) pravděpodobně souvisejí s údělem zotročených, vyklastěných a do řetězů vsazených Slovanů na prodej. Samotné slovanské jazyky byly proto

ještě ve vrcholném středověku označovány za „jazyky Kenaanců“, což odkazuje k Noemovu prokletí Cháмова syna Kenaana v biblické knize Genesis (9.18–9.27): „Proklet bud' Kenaan, / ať je nejbídnějším otrokem svých bratří!“ // Kéž Bůh Jefetovi dopřeje / bydlet ve stanech Šémových. / Ať Kenaan je jejich otrokem!“ Když ve dvanáctém století navštívil jeden židovský učenec cestou z Německa Prahu, poznamenal si: „Tady začíná Sclavonia, nazývána Židy, kteří zde žijí, Kenaanem, protože obyvatelé prodávají své děti všem národům, což platí také o Rusku.“ (cit. podle sborníku *Dějiny, rasa a kultura*, Plzeň, 2005, str. 13) Již od sedmého, osmého století ovšem židovské otrokáře na vrcholu obchodu s otroky vystřídali jiní Semité, poislámštění Arabové a toto výsadní postavení si udrželi až hluboko do novověku, kdy jim konkurovala otrokářská Anglie, ostatně „starozákonně“ silně hebraizovaná, viz kap. „Hebraismus a helénismus“ z Arnoldovy klasiky *Kultura a anarchie* (Brno: CDK, 2014). To už ale Slované coby hlavní obchodní artikl dávno vystřídali černoši. Snad i proto jsou první v dnešní židoamerické kinematografii vítanými povolenými padouchy (Srbové jako váleční zločinci, ruská mafie) , kdežto druzí za skorem již výhradně příkladné či alespoň vtipné postavy? A slovanské prostitutky ve světě? Bylo jich kdy víc? Co ukrajinské dělohy-plody-děti pro bukvice z celého světa?